

Itinatatag ng Roma ang Pangitain - Bilang Labing-apat

Mga Pagsasalamin kay Cristo at ang Pagkakahubog ng Larawan ng Halimaw: Isang Propetikong Paralelo sa mga Huling Araw

Jeff Pippenger
2024-09-02

Ang linya ng propesiya na tumutukoy kung kailan bumubuo ang Estados Unidos ng isang larawan sa halimaw at larawan ng halimaw ay nagaganap kapag ang sungay ng Protestantismo ay humuhubog ng larawan ni Cristo. Tiyak na kinikilala ang pagbubuong iyon sa ikasampung kabanata ng Daniel, nang mamasdan ni Daniel ang "marah," ang pangitaing salamin na nagpapasanhi. Kinakatawan ni Daniel ang mga tumitingin kay Cristo, at sa gayon ay isinasalamin nila ang karakter ni Cristo. Ang isang daan at apatnapu't apat na libo, na kinakatawan ni Daniel sa ikasampung kabanata, ay humuhubog ng larawan ni Cristo sa kalooban, tanging habang minamasdan nila ang Kanyang karakter. Sa pamamagitan ng pagmamasid sila'y nababago.

Ang larawan ng hayop ay sumasalamin sa hayop, at ang pagbuo ng larawan ng hayop ang dakilang pagsubok para sa bayan ng Diyos, na sa pamamagitan nito ay pagpapasyahan ang kanilang walang hanggang kapalaran. Kapag ang mga Simbahang Protestante ay magkamit ng kontrol sa pamahalaan ng Estados Unidos, makabubuo sila ng isang larawan ng sistemang simbahan-at-estado na tumutulad sa balangkas ng pamamahalang ginamit ng kapangyarihang papal bago inalis ang suportang pampulitika. Sa gayon ding kapanahunan, mahuhubog ang larawan ni Cristo sa Kanyang bayan sa mga huling araw. Gayunman, may mga kasama si Daniel na hindi nakakita sa pangitain, sapagkat sila'y nagsitakas dahil sa pangitain. Nabigo sila sa pagsubok ng pagbuo ng larawan ng hayop, sapagkat tumanggi silang pahintulutan na mahubog sa kanila ang larawan ni Cristo sa panahon ng pagsubok.

Ang espirituwal na prinsipyo ng pagsasalamin ay natutupad sa pamamagitan ng pagtingin sa isang salaming kumakatawan kay Cristo, at yamang ang pangitaing "marah" ay isang pangitaing nagdudulot, ang wangis ni Cristo sa salamin ay nagbubunga ng wangis ni Cristo sa sangkatauhan. Ang literal na salamin ay sumasalamin sa wangis ng taong tumitingin dito, ngunit ang espirituwal na aplikasyon ng prinsipyong ito ay may iba't ibang salik na kaugnay ng salamin. Yaong mga "tagapakinig lamang ng salita, at hindi tagatupad," ay "tinitingnan ang sarili, at humahayo sa kaniyang lakad, at agad-agad nalilimutan kung anong uri ng tao siya." Tinitingnan nila ang salamin at ang nakikita lamang nila ay ang pagiging tao.

Ang kabilang uri, yaong "hindi tagapakinig na malilimutin, kundi tagatupad ng gawa," ay nakikita ang kautusan ng Diyos; nakikita nila si Cristo sa salamin. Ang gawa ay ang pag-unawa na ang prinsipyo ng pagsasalamin ay may "likas" na realidad at espirituwal na realidad. Ipinakikita ni Daniel ang mga gumawa ng "gawa," sapagkat sa mga kabanata siyam at sampu ay inilalarawan niya ang gawaing nagbubunga ng espirituwal na prinsipyo ng pagsasalamin.

Nang mga araw na yaon, akong si Daniel ay nagdalamhati sa loob ng tatlong ganap na linggo. Hindi ako kumain ng masarap na tinapay, ni pumasok man sa aking bibig ang karne o alak, ni nagpahid man ako ng langis sa aking sarili, hanggang sa natapos ang tatlong ganap na linggo. Daniel 10:1, 2.

Ibinigay ni Gabriel kay Daniel ang isang bahagyang pagpapakahulugan hinggil sa pangitain sa ikawalong kabanata, ngunit hindi ito naunawaan nang lubos ni Daniel.

At ako, si Daniel, ay nanglupaypay at nagkasakit nang ilang araw; pagkatapos ay tumindig ako at isinagawa ko ang gawain ng hari; at ako'y nanggilalas sa pangitain, ngunit walang nakaunawa nito. Daniel 8:27.

Ipinapaalam sa atin ni Sister White na si Daniel ay nagsisikap na maunawaan ang pagpapakahulugan sa mensahe ng kabanata walo ng Daniel, na dinala ni Gabriel kay Daniel sa kabanata siyam.

Sa isang bago at lalong malalim na kasigasigan, ipinagpatuloy ni Miller ang pagsisiyasat sa mga propesiya, na ang mga buong gabi pati ang mga araw ay inilalaan sa pag-aaral ng bagay na ngayo'y nahayag na may gayong kagila-gilalas na kahalagahan at lubos na sumakop sa kanyang buong pansin. Sa ikawalong kabanata ng Daniel ay hindi niya matagpuan ang anumang pahiwatig tungkol sa simula ng dalawang libo't tatlong daang araw; ang anghel na si Gabriel, bagaman inutusan na ipaunawa kay Daniel ang pangitain, ay nagbigay lamang sa kanya ng bahagyang paliwanag. Nang ibinunyag sa pangitain ng propeta ang kasindak-sindak na pag-uusig na darating sa iglesia, bumigay ang lakas ng katawan. Hindi na niya makayanan pa, at pansamantalang iniwan siya ng anghel. Si Daniel ay "nanghimatay, at nagkasakit nang ilang araw." "At ako'y namangha sa pangitain," aniya, "ngunit walang umunawa nito."

"Gayon man, inutusan ng Diyos ang Kaniyang sugo: 'Gawin mong maunawaan ng lalaking ito ang pangitain.' Ang atas na iyon ay dapat tuparin. Bilang pagsunod doon, ang anghel, pagkaraan ng ilang panahon, ay nagbalik kay Daniel at sinabi: 'Ako ngayo'y lumabas upang bigyan ka ng karunungan at pagkaunawa;' 'kaya't unawain mo ang bagay, at pagbulay-bulayan mo ang pangitain.' Daniel 8:27, 16; 9:22, 23, 25-27. May isang mahalagang punto sa pangitain ng kabanata 8 na naiwan na hindi naipaliwanag, ito nga ang may kinalaman sa panahon—ang yugto ng 2300 araw; kaya't ang anghel, sa muling pagpapatuloy ng kaniyang pagpapaliwanag, ay pangunahing nagtuon sa paksa ng panahon." Ang Dakilang Paglalaban, 325.

Sa ikasampung kabanata, ipinabatid sa atin na si Daniel ay may pagkaunawa sa "pangitain" at sa "bagay," ngunit ninais ni Daniel ang higit pang liwanag; kaya itinakda niya sa kaniyang puso na masumpungan ang pagkaunawang iyon at nag-ayuno siya nang dalawampu't isang araw. Sa gayong paggawa, kinakatawan niya ang mga nasa huling mga araw na nakauunawa sa espirituwal na prinsipyo ng pagsasalamin na inilalarawan ng likás na prinsipyo ng pagsasalamin. Ang pagkaunawang iyon ay naipakikita sa pamamagitan ng kanilang mga gawa, at ang kanilang mga gawa ay kinakatawan ni Daniel bilang paghahanap ng wastong pagkaunawa sa makahulugang salita ng Diyos. Ang lantad na kaibhan hinggil sa mga tumakas mula sa pangitain ay na hindi sila naghahanap ng wastong pagkaunawa sa makahulugang salita ng Diyos.

Ang katotohanan ng makahulagang salita ng Diyos, na si Daniel ay inilalarawan bilang nagugutom na maunawaan ito, ang siyang liwanag ng mga huling araw, sapagkat si Daniel ay sumasagisag sa isandaan apatnapu't apat na libo. Kaya't si Daniel ay kumakatawan sa isang pangkat na nagsusumikap na maunawaan ang liwanag ng makahulagang salita ng Diyos na inilalarawan bilang ang pangwakas na pagsubok bago magsara ang probasyon. Sa bagay na ito, ang Pahayag ni Jesucristo ang inaalisan ng selyo agad bago magsara ang probasyon, ngunit ito rin ang pagsubok na inilalarawan bilang ang pagkakabuo ng larawan ng hayop.

Ang pagkakabuo ng larawan ng hayop ay tuwirang tumutukoy sa proseso kung paano nabubuo ang larawan ng hayop. Ang katotohanang iyon ay hindi matutukoy nang wasto kung hindi muna matutukoy ang pangunahing paksa ng pagsubok, ang hayop. Ang hayop ang nagtatakda at tumutukoy kung paano nabubuo ang larawan.

Ngunit ano ang "larawan para sa hayop"? at paano ito mabubuo? Ang larawan ay ginagawa ng hayop na may dalawang sungay, at ito ay isang larawan para sa hayop. Tinatawag din ito na larawan ng hayop. Kung gayon, upang matutuhan kung ano ang anyo ng larawan at kung paano ito bubuun, dapat nating pag-aralan ang mga katangian ng mismong hayop—ang Papado.

"Nang ang sinaunang iglesya ay naging tiwali sa paglihis mula sa kapayakan ng ebanghelyo at sa pagtanggap ng mga rito at kaugalian ng mga pagano, nawalan siya ng Espiritu at kapangyarihan ng Diyos; at upang pamahalaan ang mga budhi ng mga tao, hinanap niya ang suporta ng kapangyarihang sekular. Ang naging bunga ay ang Kapapahan, isang iglesya na kumontrol sa kapangyarihan ng estado at ginamit ito upang isulong ang sarili niyang mga layunin, lalo na para sa pagpaparusa sa 'heresy.' Upang makabuo ang Estados Unidos ng isang larawan ng hayop, ang kapangyarihang pangrelihiyon ay dapat makontrol ang pamahalaang sibil sa gayong paraan na ang awtoridad ng estado ay gagamitin din ng iglesya upang maisakatuparan ang sarili niyang mga layunin." *The Great Controversy*, 443.

Upang "matutuhan kung ano ang kalikasan ng larawan at kung paano ito bubuun, marapat nating pag-aralan ang mga katangian ng mismong halimaw—ang kapapahan." Ang halimaw ang siyang nagtatatag ng pangitaing siyang pagsubok ng mga huling araw, na nagaganap kaagad bago magsara ang probasyon. Naunawaan ni Daniel ang pangitain at ang bagay.

Sa ikatlong taon ni Cyrus na hari ng Persia, may isang bagay na nahayag kay Daniel, na ang pangalang itinawag sa kaniya ay Belteshazzar; at ang bagay ay totoo, ngunit ang takdang panahon ay mahaba: at naunawaan niya ang bagay, at nagkaroon siya ng pagkaunawa sa pangitain. Daniel 10:1.

Ang pangitain ay ang "march" na pangitain ng dalawang libo at tatlong daang taon. Ang "bagay" ay ang salitang Hebreo na "dabar," na ang kahulugan ay "salita." Ang gayunding salita ("dabar") na isinalin bilang "bagay" sa talatang una ay isinalin bilang "usapin" sa kabanata siyam, talatang dalawampu't tatlo.

Oo, samantalang ako'y nagsasalita sa panalangin, maging ang lalaking si Gabriel, na nakita ko noong una sa pangitain, na pinalipad nang mabilis, ay humipo sa akin sa oras ng handog sa

hapon. At ipinabatid niya sa akin, at nakipag-usap sa akin, at sinabi, O Daniel, ngayo'y lumabas ako upang bigyan ka ng katalinuhan at pag-unawa. Sa pasimula ng iyong mga pagsusumamo ay lumabas ang utos, at ako'y naparito upang ipakita sa iyo; sapagkat ikaw ay lubhang minamahal: kaya't unawain mo ang bagay, at pagbulay-bulayan mo ang pangitain. Daniel 9:21-23.

Dumating si Gabriel kay Daniel bilang tugon sa panalangin ni Daniel, na kaugnay ng kaliwanagang tinanggap ni Daniel nang maunawaan niyang siya ay nasa pagkakatapon na kinakatawan ng pagkakalat sa Levitico kabanata dalawampu't anim.

Sa unang taon ng kanyang paghahari, ako, si Daniel, ay aking naunawaan sa pamamagitan ng mga aklat ang bilang ng mga taon, na tungkol dito ay dumating ang salita ng Panginoon kay Jeremias na propeta, na tutuparin niya ang pitumpung taon sa mga pagkatiwangwang ng Jerusalem. Daniel 9:2.

Ang pagkakatapon na tinukoy ni Jeremias ay nagbunsod kay Daniel tungo sa pagkakatapon ng "pitong panahon" na itinala ni Moises, na siyang kapwa isang "panunumpa" at isang "sumpa."

Oo, ang buong Israel ay sumalansang sa Iyong kautusan, maging sa pagtalikod upang huwag sumunod sa Iyong tinig; kaya't ibinuhos sa amin ang sumpa at ang panunumpang nasusulat sa kautusan ni Moises na lingkod ng Diyos, sapagkat kami ay nagkasala laban sa Kaniya. At pinagtibay Niya ang Kaniyang mga salita, na Kaniyang sinalita laban sa amin, at laban sa aming mga hukom na humukom sa amin, sa pagpapasapit sa amin ng malaking kasamaan; sapagkat sa ilalim ng buong langit ay hindi naganap ang tulad ng naganap sa Jerusalem. Ayon sa nasusulat sa kautusan ni Moises, ang lahat ng kasamaang ito ay sumapit sa amin; gayunma'y hindi namin iniharap ang aming panalangin sa harap ng Panginoon naming Diyos, upang kami'y manumbalik mula sa aming mga kasamaan at maunawaan ang Iyong katotohanan. Daniel 9:11-13.

Batay sa dalawang saksi, sina Jeremias at Moises, naunawaan ni Daniel na ang pagkawasak na ipinataw sa Jerusalem ay ang "sumpa" "ni Moises" na "ibinuhos" sa sinaunang Israel. Tinutukoy ni Sister White ang patotoo ni Jeremias bilang "mga patotoo sa iglesia," at sa ganitong diwa ay kinikilala nito si Jeremias bilang ang Espiritu ng Propesiya ng mga huling araw, sapagkat ang "mga patotoo sa iglesia" sa mga huling araw ay ito mismo. Kinakatawan ni Jeremias ang Espiritu ng Propesiya at kinakatawan ni Moises ang Bibliya.

Si Daniel ay kumakatawan sa mga nasa mga huling araw na, mula sa dalawang saksi, ay nakauunawa na sila'y nangalat; at na, mula sa Bibliya at sa Espiritu ng Propesiya, ay nakauunawa na sila'y napukaw, gaya ni Daniel na napukaw sa katotohanang siya (sila) ay nasa pagkabiha, at na ang pagkabiha ay inilarawan sa propetikong salita ng Diyos.

Ang karanasan ng bayan ng Diyos sa mga huling araw ay ang karanasan ng sampung dalaga.

Ang talinghaga ng sampung dalaga sa Mateo 25 ay naglalarawan din ng karanasan ng sambayanang Adventista. *The Great Controversy*, 393.

Ang panahon ng pagkaantala sa talinghaga ng sampung dalaga ay kumakatawan sa gayunding paggising ni Daniel sa ikasiyam na kabanata. Batay sa dalawang pinabanal na saksi, napagtanto ni Daniel na ang buong buhay niya ay kaganapan ng isang tiyak na propesiyang nasasaad sa Salita ng Diyos. Ang naturang propesiya ay nagturo kay Daniel sa lunas na kailangan upang siya ay maihanda para sa mangyayari sa kanya sa mismong kasunod na kabanata. Gayon din naman, nang matupad sa mga Millerite ang talinghaga ng sampung dalaga, kinailangan din nilang magising sa katotohanang ang unang kabiguan at pagkaantala ay humantong sa kanilang pagkatulog. Ang lahat ng mga propeta ay kumakatawan sa mga huling araw.

Ang pagkagising ni Daniel at ng mga Millerita ay dalawang saksi sa isang pagkagising ng isandaan at apatnapu't apat na libo sa mga huling araw.

Si Jesus at ang buong hukbo ng langit ay tumingin nang may habag at pag-ibig sa mga yaong, taglay ang matamis na pag-asa, ay nanabik na makita Siya na iniibig ng kanilang mga kaluluwa. Ang mga anghel ay lumiligid sa kanila, upang alalayan sila sa oras ng kanilang pagsubok. Yaong mga nagpabaya sa pagtanggap ng makalangit na mensahe ay iniwan sa kadiliman, at ang poot ng Diyos ay nag-alab laban sa kanila, sapagkat ayaw nilang tanggapin ang liwanag na ipinadala Niya sa kanila mula sa langit. Yaong mga tapat, subalit nabigo, na hindi maunawaan kung bakit hindi dumating ang kanilang Panginoon, ay hindi iniwan sa kadiliman. Muli silang pinangunahan sa kanilang mga Bibliya upang saliksikin ang mga panahong propetiko. Inalis ang kamay ng Panginoon mula sa mga bilang, at naipaliwanag ang pagkakamali. Nakita nila na ang mga panahong propetiko ay umaabot hanggang 1844, at na ang gayunding mga ebidensiyang kanilang iniharap upang ipakita na ang mga panahong propetiko ay nagwakas noong 1843 ay nagpapatunay na magtatapos ang mga iyon sa 1844. Ang liwanag mula sa Salita ng Diyos ay sumilay sa kanilang kalagayan, at kanilang natuklasan ang isang panahon ng pagluluwat—'Bagaman ito [ang pangitain] ay magluluwat, hintayin mo ito.' Sa kanilang pag-ibig sa agarang pagdating ni Cristo, hindi nila napansin ang pagluluwat ng pangitain, na itinakda upang ihayag ang mga tunay na naghihintay. Muli, sila'y nagkaroon ng isang takdang panahon. Gayunman, nakita ko na marami sa kanila ay hindi makaaangat mula sa kanilang matinding pagkadismaya upang taglayin ang gayong antas ng kasigasigan at kasiglahan na siyang naglarawan sa kanilang pananampalataya noong 1843. *Early Writings*, 236.

Sa katuparan ng talinghaga, ang mga Millerita ay “nakaligtaan ang pag-antala ng pangitain,” ngunit sila ay “muling” “iniakay sa kanilang mga Biblia upang saliksikin ang mga takdang panahon ng propesiya. Inalis ang kamay ng Panginoon mula sa mga bilang, at naipaliwanag ang pagkakamali.” Si Daniel ay iniakay sa Biblia, at ang “kamay ng Panginoon” ay inalis mula sa “mga takdang panahon ng propesiya,” at nang si Daniel, bilang isang tagatupad, hindi lamang tagapakinig, sa masiglang pananampalataya ay pinatunayan niyang nauunawaan niya ang mensahe nina Jeremias at Moises sa pagtupad sa mga tagubilin na ibinigay sa Levitico dalawampu't anim, gayundin sa itinakdang lunas at pag-aayos para sa kalagayang pagkakapangalat ng bayan ng Diyos, noon ay ibinigay kay Daniel ang “paliwanag.”

Kapag tinupad ng isang daan at apatnapu't apat na libo ang panahon ng pag-antala ng talinghaga sa pangwakas at pinakaganap na katuparan nito sa mga huling araw, gagawin nila ito sa isang

kapanahunan kung kailan ang "pagbuo ng larawan ng hayop" ang kanilang dakilang pagsubok.

Ipagpapatuloy namin ang mga kaisipang ito sa susunod na artikulo.

"Kapag ang bunga ay lumabas na, kaagad niyang ipinapasok ang karit, sapagkat dumating na ang pag-aani.' Si Cristo ay naghihintay nang may masidhing pananabik sa pagpapamalas ng Kaniyang Sarili sa Kaniyang Iglesya. Kapag ang karakter ni Cristo ay lubos na masasalamin sa Kaniyang bayan, saka Siya darating upang angkinin sila bilang Kaniyang pag-aari." Christ's Object Lessons 69.

Ang kadiliman ng maling pagkaunawa sa Diyos ang bumabalot sa sanlibutan. Ang mga tao ay nawawalan ng kaalaman tungkol sa Kanyang karakter. Ito ay hindi nauunawaan nang wasto at mali ang pagbibigay-kahulugan dito. Sa panahong ito, isang mensahe mula sa Diyos ang dapat ipahayag, isang mensaheng nagbibigay-liwanag sa pamamagitan ng impluwensiya nito at nagliligtas sa pamamagitan ng kapangyarihan nito. Ang Kanyang karakter ay dapat ipakilala. Sa kadiliman ng sanlibutan ay dapat sumikat ang liwanag ng Kanyang kaluwalhatian, ang liwanag ng Kanyang kabutihan, awa, at katotohanan.

Ito ang gawaing inilarawan ng propetang Isaias sa mga salitang ito, 'O Jerusalem, na nagdadala ng mabuting balita, itaas mo ang iyong tinig nang may lakas; itaas mo ito, huwag kang matakot; sabihin mo sa mga lungsod ng Juda, Narito ang inyong Diyos! Narito, ang Panginoong Diyos ay darating na may makapangyarihang kamay, at ang kaniyang bisig ay maghahari para sa kaniya; narito, ang kaniyang gantimpala ay sumasa kaniya, at ang kaniyang gawa ay nasa harap niya.' Isaias 40:9, 10.

"Ang mga naghihintay sa pagdating ng Kasintahang Lalaki ay nararapat na sabihin sa mga tao, 'Narito ang inyong Diyos.' Ang mga huling sinag ng mahabaging liwanag, ang huling mensahe ng awa na ipagkakaloob sa sanlibutan, ay isang pagbubunyag ng Kanyang likas na pag-ibig. Ang mga anak ng Diyos ay nararapat na ipamalas ang Kanyang kaluwalhatian. Sa kanilang sariling buhay at likas ay nararapat nilang ibunyag kung ano ang ginawa para sa kanila ng biyaya ng Diyos." Christ's Object Lessons, 415.